

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **JUDr. Ing. K. M., súdneho exekútora**, so sídlom v K., bývajúceho v M., právne zastúpeného **JUDr. I. R., advokátkou so sídlom v K.**, proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ul. 13, v konaní o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 13.08.2007, č. I/223/10320-64830/2007/992517-r, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/125/2007-56 z 13. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/125/2007-56 z 13. novembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového daňového orgánu o nevyhovení žiadosti žalobcu o zrušenie vyrubenej dane za zdaňovacie obdobie december 2000 vo výške 223.441,- Sk (§ 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb.).

Krajský súd dôvodil tým, že podľa ustanovenia § 54 ods. 1 písm. a/ zákona vyrubenú daň alebo rozdiel dane správca dane rozhodnutím na žiadosť alebo z úradnej moci zruší, ak bola vyrubená niekomu, kto ju podľa zákona nie je povinný platiť.

Žalobca v žalobe tvrdil, že daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2000, ktorá mu bola vyrubená v sume 223.441,- Sk bola mu vyrubená napriek tomu, že nespĺňa zákonnú podmienku byť platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto podľa jeho názoru je naplnené ustanovenie § 54 ods. 1 písm. a/ zákona. Preto považuje rozhodnutie žalovaného za nesprávne.

V danom prípade je nespornou skutočnosťou, že žalobca sa stal platiteľom dane z pridanej hodnoty od 01.02.1996 na základe žiadosti, v dôsledku čoho sa stal dobrovoľne registrovaným platiteľom dane z pridanej hodnoty. Súdny exekútor podľa zákona o dani z pridanej hodnoty v znení platnom do 31.12.2001 podľa právneho názoru súdu spĺňal podmienku uskutočňovania zdaniteľného plnenia podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 289/1995 Z. z. a bol osobou podliehajúcou dani z pridanej hodnoty preto, že bol správcom dane registrovaný za platiteľa dane z pridanej hodnoty na základe svojej žiadosti. Žalobca totiž spĺňa podmienky podnikania, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka, keďže ide o osobu, ktorá podniká na základe iného, ako živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov, to znamená podľa Exekučného poriadku a o osobu, ktorá je zapísaná v zozname exekútorov Slovenskej komory exekútorov. To, že v čase roku 2000 bol v zákone č. 289/1995 Z.z. len odkaz na zákon o znalcoch a tlmočníkoch č. 36/1967 Zb. nie je právne relevantné, pretože podľa legislatívno-technických pokynov uvedených v prílohe č. 2 k legislatívnym pravidlám (uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 511 z 18.12.1996 k návrhu legislatívnych pravidiel tvorby zákonov publikované pod č. 19/1999 Z. z.) poznámky pod čiarou majú len informatívny charakter. Poznámka pod čiarou nemá normatívnu povahu. Poznámkou pod čiarou nemožno normatívnym spôsobom určiť práva a povinnosti nad rámec právnej úpravy, ktorej

sa poznámka pod čiarou týka. To, že poznámka 2a k ustanoveniu § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 289/1995 Z. z. ku dňu 31.01.2001 obsahovala odkaz iba na zákon o znalcoch a tlmočníkoch neznamená, že iné činnosti vykonávané podľa právnych predpisov ako je zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch alebo zákon č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti alebo zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní nespádajú pod výklad ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b/ zákona. Preto podľa právneho názoru krajského súdu súdny exekútor spĺňal podmienku uskutočňovania zdaniteľného plnenia a bol osobou podliehajúcou dani z pridanej hodnoty, a preto mohol byť registrovaný za platiteľa dane z pridanej hodnoty na základe svojej žiadosti v súlade s ustanovením § 4 ods. 4 zákona č. 289/1995 Z.z.

Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2001, č. 6Sž/221/2000, kde sa konštatuje, že činnosť súdneho exekútora nenapĺňa pojmové znaky podnikania uvedené v Obchodnom zákonníku, krajský súd poukázal na to, že tento rozsudok sa týka iného konkrétneho prípadu a iného daňového subjektu nie žalobcu, a uviedol tiež, že žalovaný správne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Sž/205/2000, ktorý rovnako rieši otázku súdneho exekútora ako platiteľa dane z pridanej hodnoty podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 289/1995 Z.z., pretože činnosť súdneho exekútora je zdaniteľným plnením, a teda ide o plnenie uskutočňované fyzickou osobou v rámci činnosti vykonávanej podľa osobitného predpisu, to znamená podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Taktiež rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Sž-o-KS/79/2005 zo dňa 04.08.2006, ktorý sa týka žalobcu, potvrdzuje, že žalobca ako daňový subjekt sa dobrovoľne zaregistroval za platiteľa dane z pridanej hodnoty od 01.02.2006. Pokiaľ žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 49/03, tak tento nález rieši otázku právneho postavenia súdneho exekútora z hľadiska, že sa podieľa na výkone súdnej moci, vykonáva úlohy orgánu verejnej moci, nerieši však otázku postavenia exekútora z hľadiska daňových zákonov. Súdny exekútor je súkromnou osobou, aj keď splnomocnenou štátom na súdny výkon rozhodnutí, ktorý vykonáva svoju činnosť s cieľom dosiahnutia zisku. Súdny exekútor zo svojej činnosti dosahuje príjem, ktorý podlieha dani z príjmu a vzhľadom na znenie ustanovenie § 2 zákona č. 289/1995 Z.z. uskutočňuje zdaniteľné plnenie podliehajúce dani z pridanej hodnoty.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Podľa žalobcu názor vyslovený v rozhodnutí súdu I. stupňa, že exekútor je osobou, ktorá uskutočňuje zdaniteľné plnenie v rámci podnikania, neobstojí, keďže neskôr bol súdny exekútor posudzovaný ako osoba, uskutočňujúca zdaniteľné plnenia, nie podľa ustanovenia zákona č. 289/1995 § 2 ods. 2 písm. a/, ale podľa

písm. b/ tohto zákonného ustanovenia. Ak súd argumentuje podľa žalobcu v prospech záveru, že uskutočňoval zdaniteľné plnenia v rámci podnikania, tento jeho záver je v priamom rozpore s citovaným ustanovením zákona. Súd odôvodnil svoj zamietavý rozsudok aj poukázaním na to, že poznámky pod čiarou majú len informatívny charakter a nemajú normatívnu povahu, a preto skutočnosť, že v decembri 2000 nebol v poznámke k ustanoveniu § 2 ods. 2 písm. b/ uvedený Exekučný poriadok, nemá spôsobilosť determinovať práva a povinnosti súdneho exekútora ako osoby uskutočňujúcej alebo neuskutočňujúcej zdaniteľné plnenia. Tento názor súdu nemožno považovať za správny, práve so zreteľom na charakter poznámok pod čiarou k právneho predpisu. Ak zákonodarca v poznámke pod čiarou, ktorá má informatívny charakter, uvedie odkaz na právny predpis, potom nemožno túto skutočnosť interpretovať inak, ako tak, že ustanovenie právneho predpisu, ku ktorému sa poznámka vzťahuje, je možné aplikovať na právne vzťahy uvedené v právnych predpisoch, citovaných v poznámke. Opačný výklad by viedol k záveru, že text právneho predpisu vrátane poznámok je tvorený voluntaristicky bez zreteľa na význam jeho jednotlivých častí.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal prvostupňový rozsudok v medziach podaného odvolania a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 3 OSP tento rozsudok potvrdil ako vecne správny.

V predmetnej veci súd preskúmaval rozhodnutie, ktorým bola právoplatným rozhodnutím zamietnutá žiadosť žalobcu o zrušenie platobného výmeru KÚ Košice V č. 709/230/8575/2007/ZIM zo dňa 13.08.2007 o vyrubení DPH za december 2000 vo výške 223.441,- Sk.

Odvolací súd zistil, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí, ktorými bola samotná daň za december 2000 vyrubená, žalobca napadol žalobou, o ktorej právoplatne rozhodol Najvyšší súd SR pod sp. zn. 5Sžf/3/2009 rozsudkom z 03.11.2009 a potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach (z 02.10.2008, č. k. 6S/127/2007-124) o zamietnutí žaloby proti rozhodnutiu o vyrubení predmetnej dane. V uvedenom rozsudku najvyšší súd vo vzťahu k predmetu odvolania, či je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty alebo nie, odkázal na svoj rozsudok č. 5Sž-o-KS 79/2005 zo 04.08.2006, v ktorom sa už touto otázkou vo vzťahu k žalobcovi zaoberal. Na rozsudok 5Sž-o-KS 79/2005 poukázal aj krajský

súd v tejto prejednávanej veci a konštatuje, že žalobca, ako daňový subjekt sa dobrovoľne zaregistroval za platiteľa dane z pridanej hodnoty od 01.02.2006. Preto návrh na zrušenie rozhodnutia o vyrubení dane z dôvodov podľa § 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb. neobstojí, pretože daň nebola vyrubená niekomu, kto podľa zákona nie je povinný ju platiť. Odvolací súd sa preto stotožnil s výrokom rozhodnutia krajského súdu, ktorý žalobu zamietol, keďže odvolacie dôvody vzhľadom na vyššie uvedené neboli relevantné pre posúdenie veci.

Podľa § 250k á contr. žalobcovi vzhľadom na výsledok sporu nevznikol nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková